

Решение на Съда (четвърти състав) от 13 март 2014 г. (преюдициално запитване от Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia — Италия) — Società Italiana Commercio e Servizi srl, в ликвидация (SICES) и др./Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia

(Дело C-155/13) ⁽¹⁾

(Земеделие — Регламент (ЕО) № 341/2007 — Член 6, параграф 4 — Тарифни квоти — Чесън с произход от Китай — Лицензии за внос — Непрехвърляемост на правата по някои лицензии за внос — Заобикаляне — Злоупотреба с право)

(2014/C 135/17)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Società Italiana Commercio e Servizi srl, в ликвидация (SICES), Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., Agricola Lusia srl, Romagnoli Fratelli SpA, Agrimediterranea srl, Francesco Parini, Duoccio srl, Centro di Assistenza Doganale Triveneto Service srl, Novafruit srl, Evergreen Fruit Promotion srl

Отговорник: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia

Предмет

Преюдициално запитване — Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia — Тълкуване на член 6 от Регламент (ЕО) 341/2007 на Комисията от 29 март 2007 година за откриване и управление на тарифни квоти и за установяване на режим за лицензии за внос и удостоверения за произход на чесън и някои други селскостопански продукти, внесени от трети страни (ОВ L 90, стр. 12) — Непрехвърляемост на правата, произтичащи от лицензии „А“ — Дружества, титуляри на лицензии за внос, които преди вноса са закупили чесън от Китай с посредничеството на дружество, което не притежава такива лицензии, и които след плащане на мито са преподали въпросния чесън на същото това дружество.

Диспозитив

Член 6, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 341/2007 на Комисията от 29 март 2007 година за откриване и управление на тарифни квоти и за установяване на режим за лицензии за внос и удостоверения за произход на чесън и някои други селскостопански продукти, внесени от трети страни, трябва да се тълкува в смисъл, че по принцип допуска операции, чрез които вносителят, притежател на лицензии за внос при намалена литническа ставка, закупува стока извън Европейския съюз от оператор, който на свой ред е традиционен вносител по смисъла на член 4, параграф 2 от този регламент, но е изчерпал своите лицензии за внос при намалена литническа ставка, а впоследствие, след като я е внесъл в Съюза, лу я препродава. Такива операции обаче представляват злоупотреба с право, когато са записани като привидни, основно с цел да се ползват от преференциална тарифна ставка. Проверката дали е налице злоупотреба изисква запитващата юрисдикция да вземе под внимание всички факти и обстоятелства по делото, включително търговските сделки преди и след разглеждания внос.

⁽¹⁾ ОВ С 178, 22.6.2013 г.